

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců **a) J. Ž.** a **b) M. Ž.**, oba zastoupeni Ing. Bc. J.S., bytem L. 263, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 194/11, za účasti **I. J. Ž.**, a **II. ČSAD Frýdek-Místek, a.s.**, se sídlem ve Frýdku-Místku, Politických obětí 2238, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.6.2011 č.j. ZKI-O-21/390/2011/31, ve věci námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9.6.2011 č.j. ZKI-O-21/390/2011/31, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Frýdek-Místek ze dne 23.2.2011 č.j. OR-110/2010-802-21, jímž bylo rozhodnuto o námitce žalobců proti obnovenému katastrálnímu operátu v k.ú. Raškovice.

V podané žalobě žalobci namítli, že žalovaný nepostupoval správně, když potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Frýdek-Místek (dále jen katastrální úřad), jímž bylo rozhodnuto, že zobrazení vlastnické hranice stavebních parcel parc. č. st. 1/1 a st. 190/2 v k.ú. Raškovice bude v katastrální mapě evidováno podle výsledků obnovy katastrálního operátu a dále rozhodl, že stavební parc. č. st. 1/1 v k.ú. Raškovice bude v katastru nemovitostí evidována podle výsledků obnovy katastrálního operátu s výměrou 546 m² a stavební parc. č. st. 190/2 výměrou 273 m². Námitky žalobců tak byly zamítnuty. Podle žalobců katastrální úřad vycházel z chybných zákresů hranic nemovitostí. V další části žaloby žalobci uvedli, že pozemek parc. č. st. 1/1 vznikl v roce 1944 sloučením pozemku p.č. 1/1 a 11/5 podle geometrického plánu z 27.12.1940. Zákes takto vzniklého pozemku byl v souladu se snímkem mapy bývalého pozemkového katastru až do roku 1984. Výměra souhlasila až do obnovy katastrálního operátu. Uvedené žalobci doložili snímkem pozemkové mapy z 2.4.1984, kde hranice pozemků nejsou ještě změněny a snímkem pozemkové mapy z 25.6.1987, kde je změna zákresu hranic již provedena. Žalobci dále uvedli, že i když je výměra pozemků údajem orientačním a nikoliv závazným, mají za to, že rozdíl cca 60 m² u obou pozemků neodpovídá povolené odchylce podle vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí katastrální zákon, v platném znění (dále jen katastrální vyhláška). Dále se žalobci zabývali smlouvou č.d. 1997/1955, kterou mělo dle tvrzení katastrálního úřadu i žalovaného dojít k majetkoprávnímu vypořádání, avšak podle žalobců se tak nestalo. Žalobci uvedli, že v období let 1984 až 1987 došlo ze strany právního předchůdce katastrálního úřadu, tj. Geodézie Frýdek-Místek,

k pozměnění hranic nemovitostí LV 300. Katastrální úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že v té době byla provedena oprava zobrazení hranice p.č. 1/1 v pozemkové mapě o provedení opravy, ke které došlo v období od 2.4.1984 do 25.6.1987, nebyla dohledána u katastrálního úřadu žádná dokumentace. Naopak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že nebylo zjištěno, kdy přesně byla oprava provedena, nikoliv však, že by byla provedena bez podkladu. Podkladem oprav byl geometrický plán z 6.12.1948, který byl součástí smlouvy ze dne 24.3.1949 č.d. 1997/1955 (str. 6 napadeného rozhodnutí). Žalobci s tímto závěrem žalovaného nesouhlasí a udávají, že je zcela evidentní ze snímků pozemkové mapy z 2.4.1984 a z 25.6.1987, v jakém časovém období k pozměnění zákresu hranic došlo. Postup, kterým Geodézie Frýdek-Místek provedla tzv. opravu zákresu hranic, odporuje § 5 a § 6 vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož v dokumentaci katastrálního úřadu nebyla dohledána žádná dokumentace k provedeným změnám zákresu hranic a v knize evidence nemovitostí není žádný záznam o provedené opravě, mají žalobci za to, že došlo k pozměnění zákresu hranic chybou při vedení katastrálního operátu. Hranice pozemků nemovitostí LV 300 ve vlastnictví žalobců byla oproti pozemkové mapě z roku 1984 pozměněním zákresu posunuta ve prospěch pozemků jiných vlastníků. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že obsahu smlouvy ze dne 24.3.1949 č.d. 1997/1955 odpovídá stav zobrazený na snímku z roku 1987, tedy stav evidovaný i v současném katastru a katastrální úřad pak v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že žalobci, kteří se stali vlastníky nemovitostí na základě kupní smlouvy z 27.8.1988, nemovitosti nabyli ve stavu zobrazeném ve snímku pozemkové mapy z roku 1987, tj. po provedených opravách. Podle žalobců však zakoupená nemovitost odpovídá zákresu hranic zobrazených v pozemkové mapě z roku 1984. V další části žaloby žalobci velmi podrobným způsobem rozvedli smlouvu z 24.3.1949, která řešila nabytí majetku nezletilými, takže musela být schválena soudem a musela tedy obsahovat určité náležitosti podle tehdy platného zákona č. 141/1950 Sb., občanského zákoníku. Žalobci s odkazem na tehdy platné právní předpisy dospěli k názoru, že podpisem smlouvy nenastala změna vlastnictví, jak uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí. V případě smlouvy č.d. 1997/1955 byl dán souhlas ONV 31.8.1954. Dále žalobci uvedli důvody, pro které, dle jejich tvrzení, sporné části pozemků označené v geometrickém plánu z 6.12.1948 jako části „a“, „b“ a „c“ nebyly nikdy převedeny do jiné knihovny vložky a zůstaly zapsány v knihovně vložky č. 110 (dnes LV 300). Žalobci rovněž namítli nesprávnost závěru žalovaného, že části pozemků parc. č. 190/2 a 1/1 nemohli žalobci nabýt na základě kupní smlouvy č.j. RI 1804/1988. Podle žalobců naopak tyto pozemky řádně zakoupili touto kupní smlouvou, byť byl zákres hranic pozměněn v jejich neprospěch. Žalobci nenalezli v archivech katastrálního úřadu žádné další písemnosti, na jejichž podkladě by došlo k majetkoprávnímu vypořádání mezi vlastníky knihovny vložky 282 (nyní LV 127) a vlastníky knihovny vložky 110 (nyní LV 300). Stejně tak nedošlo k vypořádání mezi vlastníky knihovny vložky 110 a vlastníky knihovny vložky 416 (dnes LV 103 a LV 243). Žalobci proto trvají na tom, že zákres hranic nemovitostí LV 300 odpovídá zákresu hranic na snímcích bývalého pozemkového katastru až do roku 1984. Poukázali také na soudní spor vedený u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 10C 7/73, týkající se směny pozemků a uvedli, že soudní smír nebyl nikdy vypořádán. Žalobci trvají na tom, že ze strany Geodézie Frýdek-Místek došlo k neoprávněnému pozměnění zákresu hranic nemovitostí LV 300, ke kterému nebyly dohledány žádné dokumenty. Katastrální úřad vycházel z tohoto chybného zákresu hranic při obnově katastrálního operátu a poškodil tím žalobce na jejich vlastnických právech. Podle žalobců se nejedná o spornou hranici, jak má na mysli žalovaný v odkazu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 5.6.2008 sp.zn. 1 As 46/2008. Vlastnická práva jsou dána smlouvou č.d. 1997/1955 z roku 1949, geometrickým

plánem z roku 1948 a zápisem v knihovní vložce 415. Právní předchůdce katastrálního úřadu neměl žádný důvod bez souhlasu vlastníků dotčených nemovitostí provést opravu zákresu hranice. Žalobci jsou pozměněním zákresu hranic kráceni ve svých vlastnických a uživatelských právech. Žalobci neshledávají žádný důvod, proč by měli napadat platnost smlouvy, k čemuž je neustále nabádají katastrální orgány, když jsou zcela přesvědčeni, že smlouva splňovala veškeré náležitosti.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že obsahem podaných námitek žalobců byl jednak nesouhlas se změnou výměr parcel v jejich vlastnictví (pozemek parc. č. st. 1/1 a st. 190/2 v k.ú. LV 300) v obnoveném operátu k.ú. Raškovice a jednak nesouhlas se zobrazením hranice parcel v digitalizované katastrální mapě, která je podle jejich názoru chybná v části sousedící s pozemky parc. č. st. 1/1 (LV 127 vlastní R. K. a A.S.) a parc. č. st. 426 (LV 103, vlastní ČSAD Frýdek-Místek a.s.) a st. 190/1 (LV 243, vlastní J. Ž.). Část nynějších pozemků parc. č. st. 190/2, st. 426 a st. 190/1 označených v náčrtu na vytyčení hranic pozemků dokumentovaném v záznamu podrobného měření změn (dále jen ZPMZ) č. 681 k.ú. Raškovice jako díl a „a“ díl „b“ má podle žalobců patřit k pozemku parc. č. 1/1 v jejich vlastnictví. Katastrální úřad shledal důvody ke změně výsledků obnovy katastrálního operátu, když zjistil, že při obnově nebylo využito výsledků původní měřické dokumentace, která je v archivu katastru nemovitostí dostupná. Rozhodnutím ze dne 21.5.2010 rozhodl o změně zobrazení pozemků zobrazením hranice parcel č. st. 1/1, st. 190/2, 15/3 podle nově vyhotoveného neměřického záznamu č. 1056 zpracovaného podle dokumentace o vytyčení hranic pozemků založené v ZPMZ č. 681. Žalovaný v rámci odvolacího řízení toto rozhodnutí zrušil pro nedostatky v postupu, když katastrální úřad v neměřickém záznamu č. 1056 nevyužil původní měřickou dokumentaci, ale pouze dokumentaci pro vytyčení vlastnické hranice založenou v ZPMZ č. 681, kterou nelze považovat za původní měřickou dokumentaci. Rovněž k provedení navrhované opravy nebyly předloženy příslušné listiny (geometrický plán a souhlasné prohlášení dotčených vlastníků). Po dalším projednání vydal katastrální úřad dne 7.10.2010 rozhodnutí, že zobrazení hranice mezi parc. č. st. 1/1, st. 190/2, 15/3 a parc. st. 426, st. 190/1, 11/7, 15/6, st. 1/2, 11/3 a 11/4 v obnoveném operátu bude změněno podle přepracovaného neměřického záznamu č. 1056, ve kterém byly přepočteny původní geometrické plány z 27.12.1940 a z 6.12.21948. Přepočtem geometrických plánů dospěl katastrální úřad ke stejným výsledkům jako v předchozím rozhodnutí. Také toto rozhodnutí bylo žalovaným zrušeno a věc vrácena k novému projednání, neboť žalovaný dospěl k závěru, že souřadnice lomových bodů hranic parcel v přepracovaném neměřickém záznamu č. 1056, nebyly určeny výpočtem z původních geometrických plánů, když byl opět využit ZPMZ č. 681 týkající se vytyčení hranic pozemků, který však nebyl odsouhlasen všemi dotčenými vlastníky. Katastrální úřad pak vydal další rozhodnutí 23.1.2011, v němž dospěl k závěru, že nelze přepočítat výsledky měření z původních geometrických plánů. S ohledem na nedostatek původních identických bodů pro transformaci souřadnic podrobných bodů původních geometrických plánů z roku 1940 a 1948 z místního souřadnicového systému do S-JTSK nebylo možné splnit kritéria stanovená § 70 odst. 3 katastrální vyhlášky, když ve výpočtu použité identické body nejsou původní lomové body na hranicích pozemků označené trvalým způsobem. Není proto možné tyto podklady využít tak, aby došlo k přesnějšímu určení souřadnic lomových bodů podle § 28 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky. Jelikož nelze využít původní výsledky zeměměřických činností, tj. uvedené geometrické plány, ani dokumentace o vytyčení, neboť vlastníci sousedních pozemků vytyčenou hranici neodsouhlasili, rozhodl katastrální úřad, že vlastnické hranice předmětných pozemků budou

v obnoveném katastrálním operátu evidovány podle jejich zobrazení v předchozí analogové katastrální mapě. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí tyto závěry katastrálního úřadu potvrdil. Žalovaný dále poukázal na právní úpravu týkající se přepracování souboru geodetických informací, tj. ust. § 13 odst. 1 písm. b) a § 15 katastrálního zákona a dále § 63 odst. 1 a 4 katastrální vyhlášky. Dále poukázal na charakteristiky a kritéria pro přesnost určení podrobných bodů a zobrazení hranice bod 13 a bod 15 přílohy katastrální vyhlášky (viz § 6 odst. 2 katastrální vyhlášky). Rovněž uvedl, že základním podkladem pro obnovu operátu přepracováním byl zpřesněný rastr katastrální mapy a mapy bývalého pozemkového katastru. V místech, kde není dostupná měřická dokumentace v souřadnicovém systému JTSK nebo v místním souřadnicovém systému, byly souřadnice lomových bodů hranic parcel získány vektorizací rastrového souboru. Souřadnice lomových bodů hranic parcel ve vlastnictví žalobců (parcely st. 1/1, st. 190/2 a 15/3) v obnoveném operátu byly určeny vektorizací rastrových souborů analogové mapy v měřítku 1:2880 transformovaných do S-JTSK s kódem kvality podrobných bodů 8. Katastrální úřad zjistil, že má ve své dokumentaci geometrické plány, které jsou původním výsledkem zeměměřické činnosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) katastrální vyhlášky a byly podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení, tyto geometrické plány však nebylo možno přepočítat do S-JTSK, protože neexistuje dostatek identických bodů v terénu, které by byly původními lomovými body na hranicích pozemků označených trvalým způsobem (§ 70 odst. 3 katastrální vyhlášky), aby jejich zaměřením bylo možné určit souřadnice lomových bodů hranic pozemků přesněji (ust. § 28 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky). Proto katastrální úřad dospěl k závěru, že nelze určit souřadnice lomových bodů hranic parcel výpočtem z výsledků měření zadokumentovaných v záznamech podrobného měření změn v místním souřadnicovém systému (§ 63 odst. 4 písm. b) katastrální vyhlášky), a následně rozhodl, že hranice pozemků budou evidovány podle výsledků obnovy katastrálního operátu. K požadovanému sloučení dílů „a“ a „b“ podle ZPMZ 681 katastrální úřad uvedl, že tyto díly byly již majetkoprávně vypořádány smlouvou č.d. 1997/1955, jejíž přílohou byl geometrický plán ze 6.12.1948 a změny této listiny byly zapsány v pozemkové knize v knihovních vložkách č. 110, 282, 415 a 416. K žalobci zpochybňované platnosti této smlouvy katastrální úřad uvedl, že nemůže zrušit ani změnit zápisy, které byly provedeny v pozemkových knihách, a o neplatnosti smlouvy by musel rozhodnout soud. Zápisy v pozemkové knize však byly provedeny pouze v písemném operátu pozemkové knihy, ale v mapě pozemkového katastru změny vyznačeny nebyly. Tento chybný stav byl přenesen do evidence nemovitostí. Později byly provedeny opravy v pozemkové mapě, která nebyla v souladu s písemným operátem. V dokumentaci katastrálního úřadu nebylo dohledáno, kdy přesně byla oprava hranice parcely č. st. 1/1 provedena, pouze ze snímků pozemkové mapy je zřejmé, že se tak stalo v období mezi 2.4.1984 a 25.6.1987. Podkladem opravy byl geometrický plán ze dne 5.12.1948, který byl přílohou smlouvy č. 1997/1955. Žalobní důvody se týkají zejména tvrzení žalobců o nesprávnosti hranic v části dílu „a“ a „b“ dle ZPMZ 681. Nelze souhlasit s tvrzením žalobců, že v rámci obnovy byl změněn zákres hranice pozemků parc. č. st. 1/1 a 190/2 a jejich výměry byly změněny o cca 60 m². Z porovnání rastrů mapy pozemkového katastru a katastru nemovitostí se stavem obnoveného operátu a stávajícího sestavení parcel před a po obnově operátu je zřejmé, že se obnovou operátu stav nezměnil. Parc. č. st. 1/1 byla vedena s výměrou 546 m² před obnovou i v obnoveném operátu. Výměra pozemku parc. č. st. 190/2 byla zmenšena z 334 m² na 273 m². Žalovaný dále uvedl, že jemu ani katastrálnímu úřadu nepřísluší posuzovat, kdy nabyla platnosti smlouva č.d. 1997/1955, podle níž byl pouze proveden zápis v pozemkové knize v době, kdy již neplatil intabulační princip a katastrální orgány jsou jejím obsahem vázány. Pokud se žalobci domnívají, že geometrické a polohové určení nemovitostí je

chybné, může je katastrální úřad opravit na základě podkladů vymezených § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky, tedy na základě výsledků zeměměřických činností a písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Obě podmínky přitom musí být splněny současně. Prohlášení vlastníků není třeba, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá. Ani zřejmou chybu však nemůže katastrální úřad ve smyslu ust. § 8 katastrálního zákona opravit, pokud není současně doložen souhlas dotčených vlastníků s touto změnou, jak judikoval již NSS, např. v rozsudku z 5.6.2008 sp. zn. 1 As 46/2008. Z obsahu správního spisu je však zřejmé, že o předmětnou hranici je veden spor, který může vyřešit jedině soud. Předmětem obnovy operátu nemůže být změna hranic se stavem k roku 1984, jak požadují žalobci. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobci v doplnění žaloby doručeném krajskému soudu na 30.9.2011 uvedli, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že neexistuje dostatek identických bodů v terénu, které by byly původními lomovými body na hranicích pozemků a za tím účelem navrhli provedení důkazu svědeckou výpovědí autorizovaného geodeta Ing. Z. M.

Osoba zúčastněná na řízení J. Ž., uvedla, že o nesrovnalostech zákresu hranic v katastrální mapě byla informována realitní kancelář v době, kdy kupovala nemovitost č. 29 v Raškovicích, již je doposud vlastníkem. Obnova katastrálního operátu vychází z chybného zákresu hranic v katastrální mapě, nesouhlasí hranice nemovitostí obnoveného katastrálního operátu se skutečným stavem, což je zřejmé z internetových stránek katastrálního úřadu. Hranice sousední nemovitosti prochází budovou č. 29, již je osoba zúčastněná na řízení vlastníkem, čímž je krácena na svých vlastnických právech.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobci vznesli námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu dne 17.2.2010. Námitky směřovaly proti zákresu hranic pozemků parc. č. 1/1 a 190/2 a proti výměře těchto pozemků. Žalobci poukázali na vlastnický spor, který probíhal v roce 1973 o řešení hranice pozemků mezi vlastníky pozemků LV 300 a LV 127, kdy v rámci soudního sporu byl proveden také kontrolní zákres hranic pozemků LV 300, LV 103 a LV 243 a současně byl vyhotoven znalecký posudek se závěrem o chybném zákresu hranice v katastrální mapě. Žalobci uvedli, že nikdy nedošlo k majetkoprávnímu vypořádání částí označených v geometrickém plánu z roku 2003 jako „b“ a „a“ pozemku parc. č. 1/1, kdy tyto části byly sice na podkladě geometrického plánu z roku 1948 odděleny, ale vlastnický nikdy nebyly vypořádány. Žalobci tvrdili, že zákres hranice dle geometrického plánu z roku 1948, který je nedílnou součástí smlouvy č.d. 1997/1955 provedený katastrálním úřadem bez smluv o majetkoprávním vyrovnání, je chybný. Rozhodnutím katastrálního úřadu ze dne 21.5.2010 č.j. OR-110/2010-802 bylo rozhodnuto o vyhovění námitky žalobců s tím,

že budou opraveny zákresy hranic pozemků dle nově vyhotoveného neměřického záznamu č. 1056 a pozemek parc. č. 1/1 bude nadále evidován výměrou 494 m² a pozemek parc. č. 190/2 výměrou 334 m². Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 20.8.2010 č.j. ZKI-O-59/297/2010/31, kterým rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání s odůvodněním nedostatky v jeho postupu, když v neměřickém záznamu č. 1056 nevyužil původní měřickou dokumentaci, ale pouze dokumentaci z 20.6.2003 založenou v ZPMZ č. 681, kterou však nelze považovat za původní měřickou dokumentaci a jednak nebyly předloženy geometrický plán a souhlasné prohlášení dotčených vlastníků. V dalším řízení vydal katastrální úřad rozhodnutí dne 7.10.2010 č.j. OR-110/2010-802, jímž rozhodl o vyhovění námitce žalobců, a to tak, že v souboru geodetických informací bude opraven zákres hranice pozemku parc. č. st. 1/1, st. 190/2 a č. 15/3 s nemovitostmi vedenými v LV 103, 243 a 127, a to dle neměřického záznamu ZPMZ č. 1056 s využitím původní měřické dokumentace geometrického plánu z 27.12.1940 a geometrického plánu z 6.12.1948. Pozemek parc. č. st. 1/1 bude nadále evidován výměrou 494 m² a pozemek parc. č. st. 190/2 výměrou 334 m². Výměry sousedních pozemků jiných vlastníků budou evidovány beze změny. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného tak, že rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil a věc vrátil katastrálnímu úřadu k dalšímu řízení. Důvodem zrušení byla skutečnost, že souřadnice lomových bodů hranic v přepracovaném neměřickém záznamu č. 1056 nebyly určeny výpočtem z původních geometrických plánů z roku 1940 a 1948, ale za využití ZPMZ č. 681, který se týkal vytyčení hranic pozemků, které však nebylo odsouhlaseno všemi dotčenými vlastníky. Nedošlo k přesnějšímu určení souřadnic lomových bodů, než je platné geometrické a polohové určení podle katastru. V dalším řízení pak katastrální úřad vydal rozhodnutí ze dne 23.2.2011 č.j. OR-110/2010-802-21, v němž rozhodl, že námitka žalobců se zamítá. Výměry a hranice pozemků parc. č. st. 1/1 a st. 190/2 budou evidovány podle výsledků obnovy katastrálního operátu. V odůvodnění katastrální úřad uvedl, že pro rekonstrukci geometrických plánů z roku 1940 a z roku 1948 není v předmětné lokalitě dostatek identických bodů pro transformaci souřadnic podrobných bodů z místního souřadnicového systému do S-JTSK, a proto nelze splnit kritéria stanovená § 70 odst. 3 katastrální vyhlášky, kdy se nejedná o původní lomové body na hranicích pozemků označených trvalým způsobem. Původní měřické doklady proto nelze využít tak, aby došlo k přesnějšímu určení souřadnic lomových bodů ve smyslu § 28 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky. Pokud jde o rozdíl ve výměře parcely č. st. 1/1 a tvrzení žalobců o chybném vyznačení v souvislosti s díly „a“ a „b“, které nebyly vlastnický vypořádány, katastrální úřad uvedl, že nemůže rušit ani měnit zápisy, které byly provedeny v pozemkových knihách na základě předložených listin, tj. v posuzovaném případě příslušné smlouvy, o jejíž neplatnosti by musel rozhodnout soud. Katastrální úřad rovněž uvedl, že podkladem pro změnu v geometrickém určení hranic pozemku by byl nový geometrický plán doložený souhlasným prohlášením vlastníků všech změnou dotčených pozemků (podle § 85 odst. 6 nebo podle § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky). Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Žalovaný zde zopakoval skutečnosti uvedené již v jeho předchozích rozhodnutích a zcela se ztotožnil se závěry katastrálního úřadu učiněnými v přezkoumávaném rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že z této smlouvy je zřejmé (část II bod C smlouvy), že F. N. postupuje své nemovitosti zapsané v knihovně vložce 110 mimo dva dílce od st. 1/1 oddělené a v geometrickém plánu ze dne 6.12.1948 č. 171/48 hnědě a zeleně označené, postupuje J., F. a R. N. a podle následného bodu D ad. 1 a ad. 2 dílec ve výměře 7 m² v citovaném geometrickém plánu hnědě označený postoupil svému synu J. N., dílec o výměře 34 m² zeleně označený postoupil svému zeti a

dceři manželům A. a E. V., což jsou předmětné díly „a“ a „b“. Došlo tak k převodu vlastnického práva na nové vlastníky, když, jak sami žalobci uvedli, po účinnosti zákona č. 141/1950 Sb., občanského zákoníku, nedošlo k převodu práva intabulací, ale již samotnou smlouvou. Žalovaný zdůraznil, že obsahu smlouvy evidované pod č.d. 1997/1955 odpovídá stav na snímku z roku 1987, tedy stav evidovaný i v současném katastru. Oprava chybného zobrazení hranice pozemku parc. č. st. 1/1 na snímku z roku 1984 byla tak provedena podle listiny uložené ve sbírce listin pozemkové knihy. Součástí správního spisu jsou LV 300, kopie katastrální mapy, kopie mapy bývalého pozemkového katastru, LV 127, LV 103, LV 243, usnesení Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 20.8.1973 sp. zn. 10C 7/73, kterým soud schválil smír mezi účastníky řízení, smlouva č.d. 1997/1955, geometrický plán z 6.12.1948, který je nedílnou součástí této smlouvy, ZPMZ 681, knihovní vložka č. 110, knihovní vložka č. 282, knihovní vložka 415, knihovní vložka 416, neměřický záznam č. 1056, geometrický plán z 20.8.1973.

Prvotně považuje krajský soud za nutné zdůraznit charakter řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí. Jedná se o řízení ve věci obnovy katastrálního operátu, což je činnost katastrálních orgánů týkající se správy a vedení katastru, kterou dochází k převedení katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru. Obnova katastrálního operátu je proces, který má výslovně upravená pravidla jednak v ust. § 13 až § 17 katastrálního zákona a jednak v ust. § 51 až § 60 katastrální vyhlášky. Zákonný postup katastrálních orgánů při obnově katastrálního operátu je založen především na technikáliích vztahujících se k podkladům evidence katastrálních údajů, které zahrnují odborné technické postupy a jejich výsledky, ať už se týkají dřívějších zeměměřických činností nebo těch, které jsou k upřesnění prováděny v rámci obnovy katastrálního operátu. V průběhu procesu obnovy katastrálního operátu katastrálním orgánům přísluší rovněž provádět opravy stávající chyb. Prakticky se jedná především o chyby technického charakteru, které jsou zjištěny při transformaci původní podoby katastrálního operátu do podoby digitální, tedy různé rozpory v podkladech, rozpory mezi evidencí a faktickým stavem apod. Může se jistě jednat také o chyby, které označí účastníci řízení, ale z povahy věci i tyto chyby budou především chybami v rovině technikálií. Pokud jsou tvrzeny chyby v rovině právní, musí se jednat o problematiku právně velmi jednoduchou, aby se s ní katastrální orgány mohly vypořádat. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby v katastru (a analogicky také v řízení o obnově katastrálního operátu) činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (§ 8 katastrálního zákona) [srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 31.7.2013 č.j. 7 As 90/2012-65].

V posuzované věci se však o takovou situaci nejedná, kdy tvrzení žalobců, kterým zpochybňují listinu (smlouvou č. d. 1997/1955), jež byla podkladem pro zápisy v pozemkových knihách, nepředstavuje právně jednoduchou otázku. Žalobci svou žalobní argumentaci vystavěli na zpochybnění smlouvy č. d. 1997/1955 a jejího dopadu na vlastnické vztahy nejen žalobců, ale i vlastníků sousedních nemovitostí, a to v návaznosti na postavení hranic a výměru jejich pozemků. Orgány katastru se s námitkami žalobců vypořádaly v rovině technikálií, jak jim v řízení o obnově katastrálního operátu přísluší, kdy přezkoumatelným způsobem předestřely úvahy o tom, co je podkladem výsledků obnovy katastrálního operátu ve vztahu k pozemkům žalobců. Katastrální úřad prvotně vycházel z geometrických plánů z roku 1940 a 1948 a je třeba zdůraznit, že vyvinul snahu přepočítat podklady těchto

geometrických plánů jako původních výsledků zeměměřické činnosti do systému JTSC (jednotné trigonometrické soustavy katastru) v souladu s požadavky § 70 odst. 3 katastrální vyhlášky, aby bylo možno hranice pozemků určit přesněji. Tento postup se však ukázal technicky neschůdným, když nebylo možno určit přesněji souřadnice lomových bodů hranic parcel, a proto nezbylo, než hranice pozemků evidovat podle výsledků obnovy katastrálního operátu, tedy přenesením původní mapy do digitální podoby.

Proti tomuto způsobu, jakým se katastrální orgány vypořádaly s námitkami žalobců proti obnovenému katastrálnímu operátu, tj. v rovině technických parametrů a zeměměřických postupů, žalobci nevznesli v žalobě žádnou žalobní námitku. Taková námitka byla vznesena až v doplnění žaloby ze dne 30.9.2011, kde žalobci zpochybnili tvrzení žalovaného o neexistenci dostatečného množství identických bodů v terénu, které by byly původními lomovými body a navrhli provedení důkazu svědeckou výpovědí autorizovaného geodeta. Tato žalobní námitka však byla vznesena opožděně, když ve smyslu ust. § 72 odst. 2 s.ř.s. je možno podat žalobu do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, přičemž podle ust. § 72 odst. 4 s.ř.s. má zmeškání této lhůty prekluzivní charakter. Nutno zdůraznit, že v této zákonné lhůtě musí být vzneseny všechny žalobní námitky, které sice lze následně doplňovat, ale není již možné vznášet námitky nové. Z obsahu správního spisu má krajský soud na základě zde založené doručky za prokázané, že napadené rozhodnutí bylo žalobcům doručeno dne 16.6.2011, takže posledním dnem lhůty k podání žaloby, resp. jejího doplnění o novou žalobní námitku, byl den 16.8.2011. Doplnění žaloby obsahující novou žalobní námitku však bylo krajskému soudu doručeno až dne 30.9.2011. Proto se krajský soud touto žalobní námitkou nemohl zabývat. Ze stejného důvodu také zamítl návrh na provedení důkazu svědeckou výpovědí autorizovaného geodeta.

Jak již bylo shora uvedeno, žaloba zpochybňuje smlouvu č. d. 1997/1955 včetně jejích dopadů do roviny vlastnických vztahů žalobců i vlastníků sousedních nemovitostí. V tomto směru se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyslovil podrobně na str. 4-5 napadeného rozhodnutí, kde uvedl důvody, které vedly katastrální orgány k zápisu údajů do katastru na základě této smlouvy a geometrického plánu z roku 1948. Dále žalovaný uvedl, že není oprávněn posuzovat platnost této smlouvy a její dopad na vlastnické vztahy zvláště, když v době jejího zápisu do pozemkové knihy již neplatil intabulační princip. Poukázal také na ust. § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky, podle kterého katastrální úřad může opravit chybné geometrické a polohové určení nemovitosti pouze za kumulativního splnění dvou podmínek, a to na základě výsledků zeměměřických činností a za souhlasného písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla měněna, není sporná a nebyla zpochybněna (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 5.6.2008 sp. zn. 1 As 46/2008). S těmito závěry se krajský soud plně ztotožňuje a opakovaně zmiňuje také rozsudek NSS ze dne 31.7.2013 sp. zn. 7 As 90/2012-65, podle něhož katastrální úřad nemůže v rámci řízení o opravě chyby řešit sporné právní otázky. Katastrální úřad v posuzované věci nemohl pro nedostatek shora uvedených zákonných podmínek (nového geometrického plánu a souhlasného prohlášení všech vlastníků dotčených pozemků) námitku žalobců, jež fakticky představovala návrh na opravu chyby, v této právní rovině posuzovat. Nemůže tak učinit ani soud ve správním soudnictví, jehož pravomoc spočívá v přezkumu rozhodnutí orgánů vydaných v oblasti veřejné správy. Shodně s žalovaným krajský soud uzavírá, že své pochybnosti ohledně předmětné smlouvy

včetně jejich dopadů na vlastnické vztahy, mohou žalobci uplatnit v nalézacím řízení u obecného soudu.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je u účastníků řízení odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.

Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil nebo

na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádná taková skutečnost nenastala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. listopadu 2013

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu